

Nisam terorista, branio sam radnike

Edin Begzić, sin bivšeg radnika uništene kompanije Primorka iz Bara je 28. decembra rano ujutru došao do filijale NLB banke u ovom gradu i polepio izloge banke sa natpisima koji na engleskom i srpskom pozivaju banku da vrati ukradene pare radnicima Primorke. Edin je došao naoružan improvizovanim eksplozivnim napravama, za koje će se kasnije ispostaviti da nisu bile prave, pošto svakako nije nameravao nikoga da povredi i ispostavio svoj zahtev da se radnicima Primorke isplate pare koje im NLB banka duguje.

Edin je u svom videu detaljno objasnio o čemu se ovde radi: "Ova banka je ukrala pare od poštenih građana, radnika Primorke još 2010. godine. Vi ste trenutno na vlasti i imate moć. 2010. godine država pravi plan sa bankom da se odobri kredit od 14,4 miliona evra, a da će u okviru toga kredita država reagovati da se isplate plate radnicima Primorke. Mislim da je tada radnicima trebalo da se isplati nepunih 160.000 eura. Od kada su te pare otišle, radnici Primorke nemaju života, zdravlja, živimo kao u zatvoru, gladujemo. Jedino svetlo u našem životu je ono svetlo kad otvorim frižider."

Edin je u videu detaljno izložio ceo slučaj Primorke i opisao jednu od bezbroj privatizacijskih i stečajnih pljački koje su se dogodine na prostoru bivše Jugoslavije i u kojima se uvek ponavlja sličan obrazac. Fabrika ne radi, nema sredstava za rad, niti posla i država naprasno nalazi "strateškog partnera" koji želi da otkupi fabriku ili zemljište na kojoj se fabrika nalazi radi izgradnje nekog novog industrijskog objekta, hotela, stambenog kompleksa ili tržnog centra. Zatim, u dogovoru sa određenom bankom i/ili investitorima, država sklapa dogovor o realizaciji projekta, redovno izuzimajući iz

računice radnike uništene kompanije koji gotovo uvek mesecima ili godinama ne primaju platu. Političari stavljaju sebi u džep "svoj" deo para od projekta, radnici ne dobijaju ništa a investitori i banke zgrću milione.

Edinu je narodski rečeno prekipelo i u nedostatku organizovanog, masovnog, borbenog sindikalnog pokreta, bio je prinuđen da se za prava svojih roditelja i sebe bori lažnom pretnjom bombom ispred predstavništva banke, sve dok ga potpredsednik Vlade Crne Gore, Dritan Abazović, nije lično kontaktirao i dao mu reč da će se vlada baviti traženjem rešenja za položaj radnika Primorke.

Nemamo nikakvo poverenje u Abazovićeva obećanja, niti znamo da li će i šta crnogorska vlast uraditi za bivše radnike Primorke, dok svakako znamo da će Edin za svoj prkosni čin otpora biti nagrađen zatvorskom kaznom.

Jedini efektivan način da zaista držimo državu, gazde, političare i banke pod stalnim pritiskom jeste posredstvom masovnog borbenog, sindikalnog pokreta koji bi bio u stanju da obustavom rada, štrajkovima, sabotажama i direktnim akcijama postigne strukturalne promene u odnosu kapitalističke države i gazdi prema radnicima.

Bez konstantne pretnje narodnom silom, kapitalisti nam nikada neće dati ono što nam zaista pripada.